

32003D0335

14.5.2003.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 118/12

PADOMES LĒMUMS 2003/335/TI

(2003. gada 8. maijs)

par genocīda, noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par tiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 30., 31. pantu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Spānijas Karalistes iniciatīvu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopš 1995. gada Starptautiskās krimināltiesas sakarā ar bijušo Dienvidslāviju un Ruandu izmeklē, apsūdz un nodod tiesai personas par starptautisko tiesību pārkāpumiem saistībā ar karu, genocīdu un noziegumiem pret cilvēci.
- (2) Starptautiskās krimināltiesas 1998. gada 17. jūlija Romas statūti, kurus ratificējušas visas Eiropas Savienības dalībvalstis, atzīst, ka vissmagākie noziegumi, kuri nodarbina starptautisko sabiedrību, jo īpaši genocīds, noziegumi pret cilvēci un kara noziegumi, kopumā nedrīkst palikt nesodīti, un ka efektīva saukšana pie atbildības par tiem jānodrošina, pieņemot pasākumus valsts līmenī un veidojot ciešanu starptautisko sadarbību.
- (3) Romas statūti atgādina, ka tas ir katras valsts pienākums tiesāt tos, kuri ir atbildīgi par šādiem starptautiskajiem noziegumiem.
- (4) Romas statūti norāda, ka uz to pamata izveidotajai Starptautiskajai krimināltiesai valstu krimināltiesu darbs ir jāpapildina. Efektīva izmeklēšana un vajadzības gadījumā saukšana pie atbildības par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem jānodrošina bez Starptautiskās krimināltiesas jurisdikcijas iejaukšanās.
- (5) Izmeklēšana un saukšana pie atbildības, un informācijas apmaiņa par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem ir valsts iestāžu pienākums, ja vien starptautiskās tiesības nenosaka citādi.

(6) Dalībvalstis pastāvīgi saskaras ar personām, kuras ir bijušas iesaistītas šādos noziegumos un kuras cenšas iecelt un uzturēties Eiropas Savienībā.

(7) Saņemot informāciju par to, ka persona, kas pieteikusies uzturēšanās atļaujas saņemšanai, tiek turēta aizdomās par genocīdu, nozieguma pret cilvēci vai kara nozieguma izdarīšanu vai līdzdalību tajā, kompetentām dalībvalstu iestādēm jānodrošina, ka tiek izmeklēti attiecīgie tiesību akti un vajadzības gadījumā persona tiek saukta pie atbildības saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem.

(8) Attiecīgajām valsts tiesībsardzības un imigrācijas iestādēm, lai gan tām ir atsevišķi uzdevumi un pienākumi, cieši jāsadarbjas, lai sekmētu efektīvu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības par šādiem noziegumiem, ko veic kompetentās iestādes, kurām ir jurisdikcija valsts līmenī.

(9) Dalībvalstīm jānodrošina, ka tiesībsardzības un imigrācijas iestādēm ir atbilstoši resursi un struktūra, lai sekmētu to efektīvu sadarbību un efektīvu izmeklēšanu, kā arī vajadzības gadījumā saukšanu pie atbildības par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem.

(10) Lai efektīvas izmeklēšanas un saukšanas pie atbildības par šādiem noziegumiem iznākums būtu sekmīgs, ir vajadzīga cieša sadarbība starpvalstu līmenī starp valstīm, kas ir Romas statūtu puses, tostarp dalībvalstīm.

(11) Padome pieņēma Lēmumu 2002/494/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas sakaru punktu tīklu izveidošanu attiecībā uz personām, kas atbildīgas par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem ⁽³⁾. Dalībvalstīm jānodrošina, ka kontaktpersonas tiek izmantotas pilnā apmērā, lai sekmētu sadarbību starp kompetentajām starptautiskajām iestādēm.

⁽¹⁾ OV C 223, 19.9.2002., 19. lpp.

⁽²⁾ Atzinums saņemts 2002. gada 17. decembrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 167, 26.6.2002., 1. lpp.

(12) Padomes Kopējā nostājā 2001/443/KĀDP (2001. gada 11. jūnijs) par Starptautisko krimināltiesu⁽¹⁾ dalībvalstis paziņoja, ka Starptautiskās krimināltiesas jurisdikcijā esošie noziegumi attiecas uz visām dalībvalstīm, kuras ir apņēmušās sadarboties šo noziegumu novēršanā, neatstājot noziedzīga nodarījuma izdarītājus nesodītus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Mērķis

Šī lēmuma mērķis ir palielināt sadarbību starp nacionālām vienībām, lai palielinātu dažādās dalībvalstīs esošo tiesībsardzības iestāžu spēju efektīvi sadarboties jomās, kas skar izmeklēšanu un to personu saukšanu pie atbildības, kas ir izdarījušas vai kas ir līdzdalībnieki genocīdā, noziegumos pret cilvēci vai kara noziegumos atbilstoši šo noziegumu formulējumam Starptautiskās krimināltiesas 1998. gada 17. jūlija Romas statūtu 6., 7. un 8. pantā.

2. pants

Informācija tiesībsardzības iestādēm

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai tiesībsardzības iestādes būtu informētas gadījumos, kad tiek konstatēti fakti, kas rada pamatu aizdomām, ka pieteikuma iesniedzējs uzturēšanās atļaujas iegūšanai ir izdarījis 1. pantā minētos noziegumus, kas var novest pie saukšanas pie atbildības dalībvalstī vai Starptautiskajās krimināltiesās.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgās valsts tiesībsardzības iestādes un imigrācijas iestādes var apmainīties ar informāciju, kas tām vajadzīga, lai efektīvi pildītu savus uzdevumus.

3. pants

Izmeklēšana un saukšana pie atbildības

1. Dalībvalstis palīdz viena otram izmeklēt un saukt pie atbildības par 1. pantā minēto noziegumu izdarīšanu saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem nolīgumiem un valsts tiesību aktiem.

2. Gadījumos, kad, izskatot pieteikumu uzturēšanās atļaujas iegūšanai, imigrācijas iestādes atklāj faktus, kas rada aizdomas, ka pieteikuma iesniedzējs uzturēšanās atļaujas iegūšanai ir izdarījis 1. pantā minētos noziegumus, un gadījumos, kad atklājas, ka

pieteikuma iesniedzējs ir lūdzis uzturēšanās atļauju citā dalībvalstī, tiesībsardzības iestādes var griezties šīs dalībvalsts kompetentā tiesībsardzības iestādē, lai iegūtu attiecīgo informāciju, tai skaitā informāciju no imigrācijas iestādēm.

3. Ja dalībvalsts tiesībsardzības iestādes atklāj, ka persona, kura ir aizdomās par 1. pantā minēto noziegumu izdarīšanu, atrodas citā dalībvalstī, tās informē šīs dalībvalsts kompetentās iestādes par aizdomām un par šo aizdomu pamatu. Šādu informāciju sniedz saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem nolīgumiem un valsts tiesību aktiem.

4. pants

Struktūras

Dalībvalstis apsver vajadzību izveidot vai izraudzīties speciālistu vienības esošajās tiesībsardzības iestādēs ar īpašu pienākumu izmeklēt un vajadzības gadījumā saukt pie atbildības par minētajiem noziegumiem.

5. pants

Koordinācija un regulāras sanāksmes

1. Dalībvalstis koordinē nepārtraukto darbību, izmeklējot un saucot pie atbildības personas, kas ir izdarījušas vai kas ir līdzdalībnieki genocīdā, noziegumos pret cilvēci vai kara noziegumos.

2. Pēc prezidentūras valsts iniciatīvas Lēmuma 2002/494/TI 1. pantā norādītās kontaktpersonas sanāk regulāri, lai apmainītos ar informāciju par pieredzi, praksi un metodēm. Šīs sanāksmes var notikt kopā ar Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla sanāksmēm un atkarībā no apstākļiem tajās var tikt uzaicināti piedalīties Starptautiskās krimināltiesas sakarā ar bijušo Dienvidslāviju un Ruandu, Starptautiskās krimināltiesas un citu starptautisko organizāciju pārstāvji.

6. pants

Atbilstība datu aizsardzības tiesību aktiem

Jebkāda veida informācijas apmaiņa vai arī cita veida personas datu apstrāde saskaņā ar šo lēmumu notiek pilnīgā atbilstībā ar prasībām, kas izriet no piemērojamiem starptautiskajiem un vietējiem datu aizsardzības tiesību aktiem.

7. pants

Īstenošana

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2005. gada 8. maijam panāktu atbilstību šim lēmumam.

⁽¹⁾ OV L 155, 12.6.2001., 19. lpp.

8. pants

Teritoriālā piemērošana

Šo lēmumu piemēro attiecībā uz Gibraltāru.

9. pants

Spēkā stāšanās

Šis lēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2003. gada 8. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. CHRISOCHOÏDIS
